

Eiron

Eiron was een van de zeven Afghanenpeuters die eind april 2014 aankwamen. Eiron ging net als alle andere nestgenoten eerst een poosje in opvang.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

Voor Eiron betekende dat dat hij tijdelijk –tenminste dat was de bedoeling- bij Maxime, die lezers van deze site misschien nog wel als Oberon kennen, ging wonen. Aan het eind van een lange dag was Eiron als laatste aan de beurt om afgeleverd te worden bij zijn opvangfamilie. Het was inmiddels donker en zijn chauffeur had nogal wat moeite om het juiste adres te vinden. Eenmaal aangeland, werd Eiron eerst aan Maxime voorgesteld. Maxime vindt namelijk alles, iedereen en alle honden erg leuk. En dat was ook zo, maar Eiron vond het allemaal maar heel griezelig. Die kroop gauw onder een tafel, wég van die enthousiaste blonde harige hond. Het was inmiddels bijna middernacht en eigenlijk de hoogste tijd om te gaan slapen. De volgende ochtend zouden zijn nieuwe mensen wel verder zien.

Maar binnen de kortste keren was de kou echt van de lucht. Eiron begreep al heel snel hij met die blonde reus heel leuk kon spelen. En dat die andere twee eigenlijk ook heel prima zijn.

In feite verbaasde de opvangfamilie zich over de snelheid waarmee dit kleine mannetje zijn plekje wist te veroveren, zowel in de roedel als in de harten van de mensen.

En u snapt het natuurlijk al: naarmate het kereltje langer in opvang werd, werd het ook steeds moeilijker om eventueel weer afscheid van het te moeten nemen. Want je kunt je honderd keer voornemen je niet aan zo'n hummeltje te hechten, maar datzelfde hummeltje zorgt er zelf wel voor dat dat tòch gebeurt.

Het duurde toch nog even voordat beide opvangouders het erover eens waren, maar uiteindelijk bleef er nog maar een klein bezwaartje over: 's avonds was er vaak niet genoeg plek op de bank voor de opvangvader. Nou, vond de opvangmoeder, dat is snel opgelost: ik zorg er wel voor

dat jij voortaan alle avonden op de bank kunt zitten.

Wij zijn blij met de beslissing en we hopen dat Manfred inderdaad gewoon rustig 's avonds op zijn eigen bank kan zitten en niet met een welgemikte strek van een stelletje Afghanenpoten vóór de bank belandt.....

Veel geluk, Eiron.